

Fazıl Hüsnü Dağlarca, Gediz'de yaşanan facianın acısını duyunca "Devrim" gazetesinde "Deprem Türküsü" adlı bir şiir yazmış, ama başına şu notu koyarak: "Yine deprem yine binlerce ölü yaralı. Yine içeriden dışarıdan büyük yardımlar. Yine soygun. Yine çürük yapı konusu. Yine doymaz milyarlarca kokmuş yönetimin..."

Dağlarca'nın bu unutulmaz şiirini bir kez daha sağır sultanlara duyursak mı?

DEPREM TÜRKÜSÜ

Sana ağlamak için
Göz büyümeli
Kara teller kopmuştur
Geleceklere doğru
Saz büyümeli

Yangından arta kalan
Köz büyümeli
Devrimin yollarında
Oğul uzamalı, hey kız büyümeli

Basa basa yürüyerek
İz büyümeli
Soğurken aç ölümler
Kuru ekmek bağrında
Tuz büyümeli.

Bu yastan eylem, bilinç
Hız büyümeli
Yetmedi mi sustuğun
Artık al bayraklarla
Söz büyümeli..."

MUSTAFA KEMAL'İN KAĞNISI

Yediyordu Elif kağnisını
Kara geceden geceden
Sanki elif elif uzuyordu inceliyordu
Uzak cephelerin acısıydı gıcırtilar
İnliyordu dağın ardı yasla
Herbir heceden heceden

Mustafa Kemal'in Kağnisı derdi kağnisına
Mermi taşırdı öteye, dağ taş aşardı
Çabuk giderdi, çok götürürdü Elifcik
Nam salmıştı asker içinde
Bu kez herkesten evvel almıştı yükünü
Doğrulmuştu yola, önceden önceden

Öküzleriyle kardeş gibiydi Elif,
Yemezdi, içmezdi, yemeden içmeden onlar
Kocabaş çok ihtiyardı çok zayıftı
Mahzundu bütün Sarıkız, yanısıra
Gecenin ulu ağırlığına karşı,
Hafiftiler, inceden inceden

İriydi Elif kuvvetliydi kağni başında
Elma elmaydı yanakları, üzüm üzümdü gözleri
Kınalı ellerinden rüzgâr geçerdi daim
Toprak gülümserdi çarıklı ayaklarına
Alını yeşilini kapmıştı, geçirmişti
Niceden niceden

Durdu birdenbire Kocabaş, ova bayır durdu.
Nazar mı değdi göklerden, ne?
Dah etti, yok. Dahha! dedi, gitmez.
Ta gerilerden başka kağnılar yetişti geçti gıcır gıcır
Nasıl durur Mustafa Kemal'in Kağnisı
Kahroldu Elifcik, düşünmeden düşünmeden

Aman Kocabaş, ayağını öpeyim Kocabaş,
Vur beni, öldür beni, koma yollarda beni.
Geçer, götürür ana çocuk mermisini askerciğin
Koma yollarda beni, kulun köpeğin olayım
Bak hele üzerimden ses seda uzaklaşır
Düşerim gerilere iyceden iyceden

Kocabaş yığıldı çamura
Büyüdü gözleri büyüdü, yürek kadar
Örtüldü gözleri örtüldü hep
Kalır mı Mustafa Kemal'in Kağnisı bacım

Kocabaşın yerine koştı kendini Elifcik
Yürüdü düşman üstüne yüceden yüceden.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

YALNIZLIĞIM

Ilık bir su gibidir içimde yalnızlığım
Yalnızlığım, ruhumda uzak bir ses gibidir
Her sabah ufuklardan mavi Őarkılar gelir
Ve her sabah ürperir içimde yalnızlığım

GüneŐim aydan sarı, yarınım dünden zorsa
Sarsın artık ömrümü tunç kandillerin isi
ÜŐüyen ellerimden tutmalıydı birisi
Eğer benim gözlerim onları görmüyorsa

Bir camın arkasında açılıyor güllerim
Havuzum pırıl pırıl... yıkar bakıŐlarımı
İŐler temiz ziyalar suya nakıŐlarımı
Ruhumun dünyasından eser tahayyüllerim

Rüya rüzgarlarında bir yaprak yalnızlığım
Düşüncem bir neydir ki ürperir perde perde
Belki bu mısralarım esecek gönüllerde
Fakat herkese uzak kalacak, yalnızlığım

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

MAVİ

Ağaç taŐı anlamaz
Gökyüzü MAVİ iken

Ağaç susuzluğu anlamaz
Gökyüzü MAVİ iken

Ben seni
Çok sevdiğimi anlarım
Gökyüzü MAVİ iken

[FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA](#)

SİVASLI KARINCA

Koca Kızılırmak köpüre köpüre
Akıyordu,
Bir telgraf direği dibinde,
Zamanlar kadar telaşsız ve köpüksüz,
Yürüyordu,
Sivaslı bir karınca.

Karşı kıyıdan parlak,
Kişniyordu,
Atlar doru doru,
Atların şarkısından ayrılmış,
Yürüyordu,
Atların mesafesini anlamaz.

Sesi, adımlarının sesi, memnun ve bahtiyar,
Duyuluyordu,
Kahraman.
Bir açlığın ayaklarınca aziz,
Yürüyordu
Yeryüzünden.

Rahat gidişinden belli,
Biliyordu,
Dağı, suyu, otları, lezzetle.
Başka karıncalardan kopmuş,
Yürüyordu,
Başka karıncalara.

Gayretle, çalışmakla, yorulmazlıkla,
Benziyordu,
Afrika'dakine, Çin'dekine, Paris'tekine,
Kara toprağın alını üstünde, kara,
Yürüyordu,
Alın yazısından daha hür.

Yoktu fikirlerden, davalardan haberi,
Yürümüyordu,
Rüyası hiç.
Buğday tanesi üzre,
Yürüyordu,
Sivaslı bir karınca.

[FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA](#)

ÇOCUK KUŞ

Bir kuştu,
Allı allı bir kuş.
Her tüyüne bir çiçek bağladılar
Uçmadı o.
Bir kuştu,
Mavili mavili bir kuş.
Her tüyüne bir boncuk bağladılar
Uçmadı o.
Bir kuştu,
Yeşilli yeşilli bir kuş.
Her tüyüne bir çocuk kordelası bağladılar
Uçtu o.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

ASU

Suçu büyüktü Âsû'nun göklerecek
Taş atmıştı güneşe doğru
Bilinmeyen türküsünde
Bilinmeyen çağından

Açtı uykusuzdu sayrıydı
Dolmuştu şeytanların soluğu derisine
Kötü bir ışık
Ve mavilikte duruşu çarpık ağaçların

Sövmüş Tanrısına sövmüş
Âsû Âsû
Yakılacak yakılacak
Âsû Âsû

Doymuşlar bir ilk zaman içinde
Ki sürer sıcaklığı karın karın
Kartalla doymuşlar yılanla doymuşlar
Doymuşlar yellerle yıldızla yalazla

Var olmanın yeğnikliği alna çizilmiş
Kötü ruhlar uyusun türlü boyalar içre
Ve ta masallara uzanır
Dudakların kızıl süsleri

Ağaç, davulların seslerinden
Âsû Âsû
Yeşiller allar sarılar
Âsû Âsû

Halay çeker korku
Uzak kuşakların acısına karışık
Yontulmuş taşlarda susar
Güçsüz yumuşaklığı etin

Büyünün kara kanını üfler boynuzlara
Toprakta kök
Açık bir esrikliktir apaçık bir uykudan
Ve avın kurtuluşu işte

Kişinin gücü Tanrının büyüklüğüne
Âsû Âsû
Yankılanır dağdan dağa insandan insana
Âsû Âsû

Devrilmiş gözleri ak

Patlamış ürküden göğsü
Bütün oba ateş bütün oba ölüm
Bütün oba gırılçıplak

Açlığı uykusuzluğu sayrılığı tükenmez ama
Düşer elleri
Yaşamayı parlamaz ama Âsû'nun
Ölüsü parlar

Aydınlık yitiverir yeryüzü yalnızlığından
Âsû Âsû
Seni senin karanlığın sever ancak
Âsû Âsû

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

Korkuyorum anneciğim, nerde ellerin
Bu gecelerden ki kalbe aşına
Havalarda büyük misafirlikler dolaşiyor
Korkuyorum değerken karanlığın hayatına

Korkuyorum anneciğim, nerde ellerin
Bu adamlar ki çalışmakta
Sabahın temiz şarkıları
Yükselmiş bayraklar uzakta

Korkuyorum anneciğim ellerin nerde
Okşa benim saçlarımı rüyaya bedel
garip ninnilerle uyut beni
Korkuyorum yaşamaktan ki, çok güzel

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

DAHA US

Taş atar aylara günlere gezegenlerden o
Avuçlarında en bağnaz inanış, soyunuk

Ver sen bir ölçek, bir ölçek daha, bin yıl ötesinden
Aç gömüleri Dara'nin soyunuk

Emmez ki bebe, dolmaz ki bebenin annesi
Nice emse emdirse, anlam soyunuk

Bir kurt ulumaz, ama kılları delice büyür
Bakımsız ormanlara, mağaralara, soyunuk

Yetmiyor, yetmiyor bana bu yeryüzü yalnızlığı
Burda bütün sevdiklerim soyunuk

[FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA](#)

KARANLIK YAPI

Vurmuş dağlara dağlara ışığı
Belli olmuş uzağı yitmişliğinden
Düşünür bizi
Gece aşığıda

Üstlerden büyür samanyolu
Bir sevgiye benzer
Başka bir sevgiye benzerken
Gece aşığıda

Bağışlar öldürmüşü
Çalanı yalan söyleyeni kaçanı
Toprağa çiğ düşmeden
Gece aşığıda

Bir eski savaş alanında korkunç
Bir ayrılıkta upuzun
Neler soyunur neler
Gece aşığıda

Nice yorgun olursa olsun yercek
Yükünden yeşilinden
Uyutur böceği otu
Gece aşığıda

[FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA](#)